

अनुज्ञितराग (anujjhita-rāga) *adj.* which has not given up ruddiness उद्ययो जलनिधेरुदुजानेरंशुपलवमनुज्ञितरागम् Aeyutarā. 8. 41.

अनुज्ञितरोषभर (anujjhita-roṣabhara) *adj.* wherein the excess of anger is not given up अनजि पुनः समीकमनयोसमयोर्बलयोरवदलिते मुखेऽपि यदनुज्ञितरोषभरम् RāmāCam. 6. 60.

अनुज्ञितवत् (an-ujjhita(n)t) *adj.* which has not abandoned (i. e. which has retained) तेन सह ऐकात्म्यम् अनुज्ञितवतामेव घटते प्रमाणेन उपपद्यते PratyabhiVi. i. 197. 2 (on i. 5. 1)

अनुज्ञितविनया (anujjhita-vinayā) *adj. (f.)* who has not given up modesty अस्ति -- व्यलीकऽप्यनुज्ञितविनयाभिः ... कुलप्रसूताभिरलंकृता वधूमिः ... अयोधेति ... नगरी TilaMañ. 9. 14.

अनुज्ञितविषय (anujjhita-viṣaya) *adj.* who has not given up the sensual objects न हि दूरतोऽनुज्ञितविषयस्य दुष्टाहारसेवामलिनमनसः इन्द्रियादिनियमनं संभवति ŚrutaPra. ii. 104. 22 (on i. 4. 1)

अनुज्ञितवृत्ति (anujjhita-vṛtti) *adj.* I not devoid of literary styles रसपोषयुक्तिमदनुज्ञितवृत्ति गुणव्यपाश्रयम् ... अपूर्वकृतिप्रवणात्मतां दधत् । कविरिव नाटकं घटितसंवि विधाय शशाङ्कशेखरः शिखरिस्तुताधेमधवपुषि प्रमदान्वितमानसोऽभवत् HarVi. 21. 57; II which has not given up one's own character, HarVi. 21. 57.

अनुज्ञितवेद्यभाव (anujjhita-vedyabhāva) *adj.* which has not given up its knowability सोऽयं वेद्यैकदेश एव, विच्छिन्न एव, अनुज्ञितवेद्यभाव एव PratyabhiVi. i. 190. 4 (on i. 4. 8)

अनुज्ञितसंविदभेद (anujjhita-samvidabheda) *adj.* which has not given up (i. e. which still retains) (its) identity with the universal consciousness तेन अनुज्ञितसंविदभेदस्य भावस्य कल्पितप्रमात्रपेक्षया भेदेन प्रकाशनं भगवतो ज्ञानशक्तिः PratyabhiVi. i. 197. 2 (on i. 5. 1)

अनुज्ञितस्थाना (anujjhita-sthānā) *adj. (f.)* which has not given up one's own place दुर्विभावत्वाद्दतेरनुज्ञितस्थानयेवोद्यमानया नावोद्यमानः ... प्रदेशमासादयम् TilaMañ. 132. 13.

अनुज्ञितस्वभावावस्थिति (anujjhita-svabhāvavasthiti) *adj.* who has not given up stability of one's own character उर्वीपतिः ... अनुज्ञितस्वभावावस्थितिश्च स्थित्वा मुहूर्तमुद्गतकौतुकस्तदनुसारेण संचारयामास ... चक्षुः TilaMañ. 46. 11.

अनुज्ञितस्वरूप (anujjhita-svarūpa) *adj. [f. -ā]* who has not given up his own (transcendental) form अनुज्ञितस्वरूपस्य देवस्य चतुरात्मनः । केवलस्यार्चनान्मोक्षं भवते तद्दिधाचैनात् PauṣkS. 33. 2; 38. 206; अनुज्ञितस्वरूपाहम् ... महालक्ष्मीः समाख्याता LakṣmīT. 5. 3.

अनुज्ञितस्वातन्त्र्य (anujjhita-svātantrya) *n.* freedom which is not given up तस्य निर्मितौ अपि अनुज्ञितस्वातन्त्र्यमुक्तम् PratyabhiVi. i. 280. 3 (on i. 5. 17)

अनुज्ञितानन्तर्यार्थत्व (anujjhitanantaryārtha-tva) *n.* the state of being the meaning which has not given up the immediate succession विषयविवेचने अनुज्ञितानन्तर्यार्थत्वात् लाघवेन तादर्थ्यं संभवति प्रकृतापेक्षा-विच्छिन्नमर्थान्तरम् SiddhāSi. i. 9. 12.

अनुज्ञितान्तःप्रकाश (anujjhitaṅtāhprakāśa) *adj.* who has not abandoned the inner luminosity अन्तर्भान्तमेव अनुज्ञितान्तःप्रकाशमेव सन्तं बहिः एकाभासतया भासयति PratyabhiVi. i. 330. 5 (on i. 6. 7)

अनुज्ञिताभियोग (anujjhitaḥbhīyoga) *adj.* who has not abandoned perseverance कुमारमनुज्ञिताभियोगस्य सततमन्विष्यतो भविष्यत्यवश्यं मम कापि तद्दत्तान्तोपलब्धिः TilaMañ. 197. 5.

अनुज्ञितारम्भ (anujjhitarambha) *adj.* who has not given up one's undertaking or effort रविरनिशमनुज्ञितारम्भः ŚāringaPa. 226.

अनुज्ञितार्थसंबन्ध (anujjhitarthasambandha) *adj.* in which the connection with the theme is not abandoned अनुज्ञितार्थसंबन्धः प्रबन्धो दुरुदाहरः ŚiśaVa. 2. 73.

अनुज्ञितावष्टम्भ (anujjhitaḥvaṣṭambha) *adj.* which has not given up resoluteness देव्यपि श्रीस्तेन तस्यातिमात्रकष्टायामपि दशायामनुज्ञितावष्टम्भेन वचसा जनितविस्मया ... पुनरवादीत् TilaMañ. 56. 3.

अनुज्ञितावस्थान (anujjhitaḥvāsthāna) *adj.* who has not given up one's position सातिरेकलावण्यलाभतृष्णायाः(ः) संनिधावनुज्ञितावस्थानम् ... नाविकयुवानमद्रक्षम् TilaMañ. 125. 5.

अनुज्ञितासनम् (anujjhitaśanam) *adv.* in a manner in which one does not leave the seat अनुज्ञितासनं कुर्यात् पितृणां प्रीणनाय PauṣkS. 27. 118.

अनुज्ञितासन्नवृत्ति (anujjhitasannavṛtti) *adj.* who has not given up vicinity (lit. the nature of being near) सरसगोष्ठीप्रसङ्गे चान्ताकमनुज्ञितासन्नवृत्तिश्चित्रशिखो विषेयः UdaySuKa. 33. 25.

अनुज्ञितास्थानकगर्भम् (anujjhitaśthānakagarbham) *adv.* I in which the centre of the assembly-hall is not abandoned अनुज्ञितास्थानकगर्भमानकैर्ध्वनद्भिः -- स भेजे कुशलैः कुशीलैः RāghPān.(Ka.) 13. 55; II in which the central theme of prologue is not given up, RāghPān.(Ka.) 13. 55 (comm. अनुज्ञितः आस्थानकगर्भः पूर्वरङ्गर्भो यत्र तत्)

अनुज्ञित्य (an-ujjhitya) *ger.* not having abandoned or given up वणीधर्ममनुज्ञित्य ... यजन्ति श्रद्धया देवमनासास्ते प्रकीर्तिताः JayāS. 22. 34; स्वकारणमनुज्ञित्य कार्याधर्म ... ब्रह्मा तेन सृष्टः PāraS. 10. 111.

अनुज्ञित्वा (an-ujjhivā) *ger.* not having abandoned or given up जातिधर्ममनुज्ञित्वा ... ज्ञानं शिक्षेदशिक्षितम् JayāS. 18. 77; अनुज्ञित्वा क्रमं सर्वं यः सुधीर्मन्त्रमुद्धरेत् AhirbuS. 17. 51.

अनुज्ञ (anu-jñā) *m.* knowledge मनोऽनुज्ञाय (भवतु) SāmaViBr. iii. 8. 2 (Sāy. अनुज्ञानमनुज्ञः ध्वर्थे कविधानामिति भावे कल्पयः)

अनुज्ञप्ता (anu-jñaptā) *adj. (f.)* authorised, permitted महाराजा-धिराजश्रीगोप[चन्द्रे] प्रशासति तदनुज्ञप्तयाम् ... वर्धमानमुक्तौ EI. xxiii. 159. 3.

अनुज्ञप्ति (anu-jñapti) *f.* granting of permission उपह्वयेत्यनुज्ञप्तवानु-ज्ञाने तथेतरः NyāyMāVi. 175. 25 (on iii. 5. 16) [issuing an order or command, APTE]

अनुज्ञा (anu-jñā-) ix. v. [P. vii. 3. 79] **1A1** to permit, to allow, to give consent, (pass.) to be permitted or allowed, (caus.) to request or cause to permit, (caus. pass.) (a) to be caused to be permitted

(b) (with primitive force) to be permitted, to be allowed **II** to accept, to approve, to recognise, (pass.) to be accepted, to be approved, to be recognised **BI** to discard, to throw away, to renounce **II** to allow

one to depart, to bid farewell **C** to allow to work **2** to know, (caus.) to cause to know **3** to excuse, to forgive, to pardon **4A** to favour **B**

to grant, to give **C** to promise **5** to command, to order, to instruct **1A1** to permit, to allow, to give consent विश्वे देवा अनु तद्विमानं RV. x. 85. 14; AV. xiv. 1. 15; AV.(P.) xviii. 2. 4; तुभ्यं देवा अनु जानन्तु विश्वे AV. vi. 112. 1; x. 5. 50; AV.(P.) xvi. 132. 11; तत्रो देवासो अनु-जानन्तु कामम् । युथा तरेम इरितानि विश्वां TaiBr. III. i. 1. 11; III. i. 2. 4; शृणोतु मऽ इदमभिरु मे जानात्विद्येवैतदाह ŚatBr. III. ix. 3. 14; ŚatBr (K.) IV. ix. 3. 12; समुद्रो मा विश्वव्यना ब्रह्मानुजानानु MantrBr. ii. 4. 3; यद्ब्रह्माणं कर्ण(र्)मिणि कर्मण्यमन्त्रयत्यपस्तेनानुजानानुस्येपो ह्यस्य भागः GopBr. i. 2. 9 (42. 7); ii. 2. 6 (170. 16); ii. 2. 14 (180. 10); ओमित्यग्निहोत्रमनुजानानुति TaiĀ. vii. 8. 1 (731. 2); TaiU. i. 8. 1 (Śān. अनुज्ञां प्रयच्छति); तद्वा एतदनुज्ञाक्षरम् । यदि किंचानुजानानुमित्येव तदाह ChāndoU. i. 1. 8; Śaunako. 1. 12; Nṛsimho-TāU. 8; ओमित्यनुजानानीध्वम् NṛsimhoTāU. 9; ओं ३ प्रतिष्ठेति समिधमनुजानीयात् ĀśvaSS. I. i. 13. 7; ओं निर्वपेति यजमानोऽनुजानानुति BaudhSS. i. 8. 1; i. 73. 18; ĀpaSS. iv. 4. 4; vi. 7. 2; यः पुरस्तात् प्रतिराजा भवति, तं सोऽस्य गत्वा-हासावामुष्यःयणोऽधमेधेन यक्ष्यते, तमनुजानीहीति VādhuSS. iii. 69. 6; MānSS. 140. 4; 141. 7; अतिथिम् ... यथामनसं तर्पयित्वा सखायधेत् । ... यावन्नानुजानीया-दितरः HirSS. xxvii. 1. 118 (149. 3); ĀpaDS. ii(4). 9. 3; VaitāSū. 2. 1; अन्वजानानुतो वृत्तं धृतराष्ट्रः सुतपियः MahāBhā. i. 1. 92; महाबाहुनुजज्ञे स पाण्डवः MahāBhā. i. 211. 25; मतिमन्तस्तु ये क्वचित् ... अर्च्यमर्चितमर्चाहं-मनुजानानु ते नृपाः MahāBhā. ii. 36. 4; अष्टुणोत्तत्र पाञ्चाली पाण्डवान् ... अनु-ज्ञापिमप्यहम् MahāBhā. ii. 72. 26; अनुजानामि राज्यं च प्रशाधि पुरुषोत्तम MahāBhā. iii. 275. 35; iv. 67. 12; v. 24. 4; योत्स्ये तात त्वया सह । अनुजानीहि मां तात MahāBhā. vi. 41. 32; अनुजानीष्व मां तात युद्धे MahāBhā. vi. 117. 27; सोऽहमद्य गमिष्यामि यत्र ते पुरुषर्षभाः । ... अनुजानानु नो भवान् MahāBhā. vii. 125. 33; यथोचितं च वै राज्यमनुज्ञास्यति ते प्रभुः MahāBhā. viii. App. I. 38(3); viii. 65. 23; ix. 29. 60; युधिष्ठिरं सहामाल्य-मनुजज्ञे नदीसुतः MahāBhā. xiii. 152. 4; xiv. 70. 15; xv. 8. 17; रोमपादस्ततो राजा ... । अनुजज्ञे पुरं गन्तुं भूयो दशरथं स्वकम् Rāmā. i. 334*(2); ii. 18. 21; मे श्रेयः प्रायोपवशनम् । अनुजानीत मां सर्वे Rāmā. iv. 54. 11; vi. 47. 45; काङ्क्षितं नानुजानानुति सर्वज्ञो हृदये स्थितः PauṣkS. 31. 149; विवादे दर्शयिष्यन्तं क्रिया-संक्रान्तिमात्मनः । यदि मां नानुजानानुति परित्यक्तोऽस्म्यहं त्वया Mālavikā. 1. 19; गमिष्यामि पुरीं ब्रह्मन्ननुजानानु मां भवान् BrahmāṅḍP. ii. 28. 24; अनुजानानु मां तातः । यावदस्य पापस्य प्रतिपन्नमुपनिशामि Nāgā. 5. 23(4); नृपः ... अनुजज्ञे गमनं सुतस्य Bhaṭṭi. 1. 23; 20. 2; माल्वेन्द्रः ... स्वदेशगमनाय जनकराजमन्वजानानु AvantiKa. 172. 21; स एवं निवेदितो नियतमनुज्ञास्यति DaśKuC. 86. 2; अनु-